

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 13), תשל"ג-1973 *

1. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968: (להלן - החוק העיקרי), בכל מקום שבו נאמר בתכוף לפני תחילתו של חוק זה "נכח", "דרגת נכות", "גמלת נכות", "קצבת נכות" יבוא "נכה עבודה", "דרגת נכות מעבודה", "גמלת נכות מעבודה", "קצבת נכות מעבודה".
2. (א) בסעיף 5 לחוק העיקרי, בהגדרת "ילד" בסופה יבוא "לענין סימן ד' לפרק זה וסימן ו' לפרק ג' ייחשב כילד מי שנתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) להגדרה זו, אף אם בשעת פטירת המבוטח לא היה בגדר ילד".
(ב) סעיף זה יחול גם במבוטח שנפטר לפני תחילתו של סעיף זה.
3. בסעיף 11 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), לפני "11" יבוא "5".
4. בסעיף 21 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), לפני "22" יבוא "5".
5. בסעיף 22 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (2) יבוא:
" (3) תקופת האכשרה לפי סעיף 15."
6. בסעיף 26 לחוק העיקרי, המלים "שחדלה להיות מסוגלת לכלכל עצמה תוך שנה מפטירת המבוטח או" - יימחקו.
7. במקום סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא:
26א. נפטר מבוטח ובן-זוגו חדל להיות מסוגל לכלכל עצמו תוך שנה מהפטירה, יהיה זכאי בן-הזוג לקצבה החל מיום הפטירה כל עוד אינו מסוגל כאמור, ואם שולם לו מענק - ייזקף המענק על-חשבון הקצבה המגיעה לבן-הזוג.
8. בסעיף 57 לחוק העיקרי, במקום "שלאחר תקופת התשלום הראשונה" יבוא "שלאחר השנה שבה אירעה הפגיעה בעבודה", ובמקום "המדד", בכל מקום, יבוא "השכר הממוצע".
9. בסעיף 70 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "מ" 25%" יבוא "מ" 20%".
10. בסעיף 77 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), המלים "שחדלה להיות מסוגלת לכלכל עצמה תוך שנה מפטירת המבוטח, או" - יימחקו.
11. במקום סעיף 77 לחוק העיקרי יבוא:
77א. נפטר מבוטח ובן-זוגו חדל להיות מסוגל לכלכל עצמו תוך שנה מהפטירה, יהיה זכאי בן-הזוג לקצבה החל מיום הפטירה כל עוד אינו מסוגל כאמור, ואם שולם לו מענק - ייזקף המענק על חשבון הקצבה המגיעה לבן-הזוג.
12. בסעיף 82 לחוק העיקרי, אחרי "לתלויים" יבוא "בו".

* נחקק בכנסת ביום י"ו בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק דוברי הסדר סדרסמו כד"ח 1087, תשל"ג, עמ' 257.
1. ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 76, עמ' 206; תשל"א, עמ' 58, עמ' 130, עמ' 134; תשל"ב, עמ' 128; תשל"ג, עמ' 78, עמ' 86, עמ' 119; תשל"ג, עמ' 126, עמ' 141, עמ' 142.

13. בסעיף 98 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "לפי פרטים 1, 2, 7 או 8 ללוח י"י" יבוא "לפי פרטים 2 או 3 ללוח י"י".

14. בסעיף 109א לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), המלים "החדשית תהיה לפי השיעורים שבלוח ח'"; הקצבה" – יימחקו;

(2) בכותרת השוליים, במקום "שיעורי הקצבה" יבוא "הצמדה לשכר הממוצע".

15. בסעיף 127יג לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "השכר הממוצע במשך יבוא "השכר הממוצע".

16. אחרי פרק 1 לחוק העיקרי יבוא:

"פרק 21: ביטוח נכות"

סימן א': נכים

127כא. כפרק זה –

הגדרות

"מבוטח" – גבר שטרם הגיע לגיל 65 ואשה שטרם הגיעה לגיל 60 והם אחד מאלה:

(1) מבוטח לפי פרק ב';

(2) מי שהיתה מבוטחת לפי פרק ב' ונעשתה עקרת בית לאחר שהיתה זכאית לקצבה חדשית לפי פרק זה;

(3) עקרת בית שלא לפי פסקה (2) שאינה מבוטחת לפי פרק ב' ושתנאים וכללים לביטוח ולזכויותיה לפי פרק זה נקבעו בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת;

"נכה" – מבוטח שכתוצאה מליקוי גופני, שכלי או נפשי הנובע ממחלה, תאונה או מום מלידה (להלן – הליקוי) אין לו הכושר להשתכר כדי מחייתו או שכשרו להשתכר מעבודה או ממשלח-יד צומצם עקב הליקוי, בין בבת-אחת ובין בהדרגה, ב-50% או יותר, הכל לפי כללים ומבחנים שיקבע השר בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת (לא-כושר כאמור ייקרא להלן – נכות); לענין פרק זה יראו כנכה גם מי שהיה עובד קטין בתכוף לפני שנגרמה לו הנכות;

"נכה חדש" – מי שהיה לנכה ביום כ"ג באדר ב' תש"ל 1 באפריל 1970 או לאחריו, או מי שלקה בליקוי לפני הגיעו לגיל 18, הגיע לגיל 18 ביום האמור או לאחריו ובהגיעו לגיל 18 היה נכה;

"נכה קודם" – מי שהיה לנכה לפני יום כ"ג באדר ב' תש"ל 1 באפריל 1970 התקיימו בו בתאריך האמור תנאי הזכאות לפי סעיף 127כו(ב);

"עובד קטין" – עובד תושב ישראל שמלאו לו שש עשרה אך לא שמונה עשרה שנה והוא זכאי לשכר שבעדו חייב מעבידו בתשלום דמי-ביטוח לפי פרק ג' ובלבד שמתקיימים בו התנאים שהיו מזכים אותו להענקת אבטלה לפי סעיף 127ח(א);

“הכנסה” – הכנסה לפי סעיף 2 לפקודת מס הכנסה², למעט קצבת משפחה לפי פרק ה’;

דהתאריך הקובע” –

- (1) לגבי מי שלפני היותו נכה היה עובד או עובד עצמאי – התאריך שבו עקב נכותו צומצמה הכנסתו מעבודה או ממשלח-יד ב-50% או יותר או שנפסקה;
- (2) בכל מקרה אחר – התאריך שבו נעשה האדם לנכה לפי קביעת ועדת נכות כאמור בסעיף 127 כח, ואם היתה לו נכות לפני הגיעו לגיל 18 – היום שבו הגיע לגיל 18.

סימן ב': תנאי הזכאות

127כב. (א) נכה זכאי לגמלה לפי פרק זה אם נכותו נוצרה בהיותו תושב ישראל או בהיותו תושב ארץ ישראל לפני יום ו' באייר תשי"ח (15 במאי 1948), או שחל עליו האמור בסעיף 127מט, ואם היה נכה חדש – גם השלים את תקופת האכשרה.

מי זכאי
לגמלאות נכות

(ב) לא ידון המוסד בתביעה לגמלה לפי פרק זה אלא בתום 90 יום מהיום שלפי טענת התובע צומצמה הכנסתו מעבודה או ממשלח-יד ב-50% או יותר או שנפסקה, ובאין הכנסה כאמור – מהיום שהיה לנכה. (ג) הזכות לגמלה לפי פרק זה תתחיל בתום 90 יום מהתאריך הקובע, אולם רשאי השר לקבוע בתקנות נסיבות שלפיהן יינתן שיקום מקצועי אף לפני כן.

127כג. תקופת האכשרה המזכה לגמלת נכות היא 12 חדשים בתוך לפני התאריך הקובע או 24 חדשים מתוך 60 החדשים שקדמו לתאריך הקובע.

תקופת האכשרה

127כד. על אף האמור בסעיף 127כג, לא יזדקק נכה לתקופת אכשרה אם נתקיימה בו אחת מאלה:

אי תחולת
תקופת אכשרה

- (1) שעה שהיה לנכה היה עולה כמשמעותו בסעיף 127א;
- (2) היה לנכה לאחר שהגיע לגיל 18 וכסרם הגיע לגיל 19;
- (3) היה לנכה בהיותו עובד קטין;
- (4) בהגיעו לגיל 18 היתה לו דרגת נכות לפי כללים ומב"חנים שהשר קבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת;
- (5) היא גרושה, אלמנה שאינה בת קצבה לפי חוק זה או עגונה, תוך שנה מיום גירושה או התאלמנותה או עיגונה, הכל לפי הענין.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

סימן ג': קצבת נכות

127כזה. (א) נכה זכאי לגמלאות אלו:

(1) קצבה חדשית;

(2) שיקום מקצועי;

(3) השתתפות המוסד בכסף או בעין – לפי כללים ושיעורים שקבע השר בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת לכלל הנכים או לסוגיהם – במתן שירותים מיוחדים אלה (להלן – שירותים מיוחדים):

(א) טיפול אישי בנכה;

(ב) עזרת בית לשירותו האישי של הנכה ולמשק ביתו;

(ג) סידורים חד-פעמיים וצרכים מיוחדים אחרים הנובעים מנכותו של הנכה.

(ב) נכה הזכאי לשירותים מיוחדים והגיע לגיל 65 בגבר או 60 באשה – לא תפקע מסיבה זו זכותו למתן שירותים מיוחדים גם מעבר לגיל האמור.

127כו. (א) נכה חדש זכאי לקצבה חדשית לאחר שנקבעה לו דרגת נכות שאינה פחותה מ-50%.

(ב) נכה קודם זכאי לקצבה חדשית לאחר שנקבעה לו דרגת נכות שאינה פחותה מ-75% ונתמלאו בו אלה:

(1) בכפוף לאמור בסעיף 127לט (ג), הוא לא קיבל ואף אינו מקבל פיצוי בגין נכותו מכוח כל חיקוק או לפי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה או על יסוד תביעה משפטית שעילתה האירוע שגרם לנכות או על-פי דיני חוץ (להלן – הפיצוי);

(2) אין הוא נמצא במוסד שאחזקתו ואחזקת תלויים בו הן על חשבון קופה ציבורית כפי שהוגדרה בתקנות; תלויים. לענין זה – בן זוג וילד כמשמעותו בסעיף 5.

127כז. (א) תנאי לקביעת דרגת נכות לענין סעיף 127כו ולמתן שירותים מיוחדים הוא שאבחון הליקויים הגופניים, השכליים או הנפשיים נעשה לפני כן לפי מבחני הנכות שנקבעו מכוח סעיף 61 ואחוזי הנכות לפי מבחנים אלה הם, לפחות, לגבי נכה חדש – 35%, ולגבי נכה קודם – 50%.

(ב) אבחון הליקויים כאמור בסעיף קטן (א) והקביעה אם אחוזי הנכות כאמור הגיעו ל-35% או ל-50%, לפי הענין, יעשה רופא שהמוסד הסמיכו לכך (להלן – רופא מוסמך).

(ג) קבע רופא מוסמך שאחוזי הנכות הם פחות מ-35% או מ-50%, לפי הענין, חייב הוא לבמק קביעתו.

(ד) השר רשאי להפחית בתקנות את האחוזים האמורים בסעיף זה לכלל הנכים או לסוגיהם.

סוגי גמלאות
נכות

קצבה חדשית

תנאי לקביעת
דרגת נכות

<p>127כח. יוקמו ועדה רפואית לעררים, ועדת נכות וועדת נכות לעררים לענין פרק זה; השר יקבע בתקנות את אופן מינוין, הרכבן וסדרי עבודתן, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת – את סמכויותיהן והעקרונות הכללים המנחים אותן.</p>	<p>מינוי ועדת הרכבן</p>
<p>127כט. הרואה עצמו נפגע על-ידי החלטת רופא מוסמך, רשאי לערור עליה לפני הוועדה הרפואית לעררים; השר רשאי בתקנות לקבוע את המועדים והדרכים להגשת ערר כאמור.</p>	<p>ערר על קביעה רפואית</p>
<p>127ל. ועדת נכות תקבע דרגת נכות.</p>	<p>דרגת נכות</p>
<p>127לא. בקביעת דרגת נכות תביא ועדת נכות בחשבון את השפעת הליקויים הגופניים, השכליים הנפשיים של הנכה על כשרו לעבוד ולהשתכר וכן על יכלתו לחזור לעבודה שבה עסק לפני היותו לנכה (להלן – העבודה הקודמת), במלואה או בחלקה, או לכל עבודה אחרת התואמת כישוריו בזמן הקביעה, וכן על יכלתו של הנכה לרכוש מקצוע חדש בשים לב לרמת השכלתו וכישוריו.</p>	<p>יסודות להתחשבות בקביעת דרגת הנכות</p>
<p>127לב. ועדת נכות רשאית לקבוע נכות זמנית כל עוד המצב הרפואי או התיפקוד של הנכה אינו יציב, או לתקופה הדרושה למתן שיקום מקצועי, או בגסיבות אחרות כפי שייקבע בתקנות; תקפה של כל קביעה זמנית תהיה לתקופה שאינה עולה על שנה אחת.</p>	<p>דרגת נכות זמנית</p>
<p>127לג. הרואה עצמו נפגע על-ידי החלטת ועדת נכות רשאי לערור עליה לפני ועדת נכות לעררים; השר רשאי בתקנות לקבוע את המועדים והדרכים להגשת ערר כאמור.</p>	<p>ערר על החלטת ועדת הנכות</p>
<p>127לד. החלטה של ועדה רפואית לעררים והחלטה של ועדת נכות לעררים ניתנות לערעור, בשאלת חוק בלבד, לפני בית הדין הארצי לעבודה.</p>	<p>ערעור לפני בית-הדין הארצי</p>
<p>127לה. (א) המוסד והנכה רשאים, תוך פרקי זמן ובתנאים שייקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, לתבוע בדיקה מחדש של דרגת הנכות.</p>	<p>בדיקה מחדש של דרגת נכות</p>
<p>(ב) תבע המוסד בדיקה מחדש של דרגת הנכות – חייב הנכה לעמוד לבדיקה לענין סעיפים 127כז ו-127ל; לא עשה כן במועד שנדרש לכך – רשאי המוסד להשהות מתן הגמלה עד שיתייצב הנכה לבדיקה בפני ועדת הנכות או על-פי הוראותיה, וזולת אם נתן הנכה הצדק סביר לאי-התייצבותו.</p>	
<p>127לו. נכה שנקבעה לו דרגת נכות של 75% לפחות זכאי לקצבה חדשית מלאה.</p>	<p>קצבה מלאה</p>
<p>127לז. (א) שיעור הקצבה המלאה ליחיד יהיה 20% מהשכר הממוצע; לקצבה בשיעור זה ייקרא להלן "קצבת יחיד מלאה".</p>	<p>שיעור הקצבה</p>
<p>(ב) היו לנכה תלויים – תשולם לו בעדם, בנוסף לקצבת יחיד מלאה, תוספת תלויים כדלהלן:</p>	
<p>(1) בעד תלוי אחד – 10% מהשכר הממוצע;</p>	
<p>(2) בעד כל אחד מיתר התלויים – 8% מהשכר הממוצע.</p>	

(ג) "תלויים" של נכה, לענין סעיף זה -

- (1) הורדה שכל פרנסתו היתה עליו ערב היותו נכה;
- (2) בן-זוג שהכנסתו אינה עולה על הסכום הנקוב בלוח ב' לגבי מי שאין תלויים בו;
- (3) שלושת ילדיו הבכירים.

קצבת חלקית

127לח. נכה חדש שנקבעה לו דרגת נכות שאינה פחותה מ-50% ואינה עולה על 74%, זכאי לקצבה חדשית חלקית בעדו ובעד התלויים בו בסכום שיחסו לקצבה כאמור בסעיף 127לז הוא כחיס שבין אחוז דרגת נכותו לבין מאה.

קצבה יחסית

127לט. (א) עלתה קצבה של נכה חדש על הסכום השווה לקצבת יחיד מלאה (לעודף זה ייקרא להלן - יתרת הקצבה), ינהגו כך:

(1) כל הכנסה שהיתה לו לא תנוכה מסכום השווה לקיצבת יחיד מלאה;

(2) היתה לו הכנסה חדשית לפי סעיף 127(א) או (2) לפקודת מס-הכנסה בסכום העולה על 40% מהשכר הממוצע - ינוכה מיתרת הקצבה 60% מההכנסה העודפת;

(3) היתה לו הכנסה חדשית שלא לפי סעיף 127(א) או (2) האמור - תנוכה הכנסה זו מיתרת הקצבה.

(ב) היתה לנכה קודם ולבן-זוגו הכנסה חדשית לפי סעיף 127(א) או (2) לפקודת מס הכנסה, העודפת על 40% מהשכר הממוצע, ינוכה מה-קצבה 60% מההכנסה העודפת; היתה להם הכנסה חדשית שלא לפי סעיף 127(א) או (2) האמור - תנוכה הכנסה זו מהקצבה.

(ג) היה הפיצוי לפי סעיף 127כו(ב) בשיעור הנמוך מהסכום המהווה של הקצבה - זכאי הנכה לקצבה חדשית יחסית בשיעור הפרש שבין הקצבה החדשית לבין הפיצוי בחישובו החדש, אולם רשאי הוא להמיר את הקצבה היחסית במענק, בתנאים ולפי כללי היוון שהשר יקבע בת-קנות באישור ועדת העבודה של הכנסת; דרכי החישוב לענין סעיף קטן זה יהיו כפי שיקבע השר בתקנות.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא תשולם הקצבה אם סכומה לאחר הניכוי אינו עולה על 5% מהקצבה המשתלמת לנכה שאין תלויים בו.

(ה) השר רשאי לקבוע בתקנות את המועדים והשיעורים של הניכויים מהקצבה לפי סעיף זה.

סימן ד': שיקום מקצועי

127מ. מבוסס שאירע לו ליקוי בהיותו תושב ישראל או בהיותו תושב ארץ ישראל לפני ר' באייר תש"ח (15 במאי 1948), או מבוסס שהיה לפני הגיעו לגיל 18 ילד נכה כמשמעותו בסעיף 127מט או שנגרם לו ליקוי בהיותו עובד קטין, זכאי לשיקום מקצועי אם נתמלאו בו אלה:
(1) נקבעו לו עקב הליקוי לפחות 20% נכות בהתאם למבחני נכות מכוח סעיף 61;

תנאים למתן שיקום מקצועי

- (2) אין הוא מסוגל יותר, עקב ליקוי, לעסוק בעבודתו הקודמת, או בעבודה מתאימה אחרת;
- (3) הוא זקוק להכשרה מקצועית שתאפשר לו לחזור לעבודתו הקודמת או לעבודה התואמת את כישוריו לאחר אירוע הליקוי;
- (4) הוא ניתן לשיקום מקצועי: כללים ומבחנים לענין זה יקבע השר בתקנות כאישור ועדת העבודה של הכנסת;
- (5) הוא השלים תקופת אכשרה אם נדרשה ממנו לפי סעיפים 127 ו-127כב.

127מא. שיקום מקצועי יינתן לפי אותם העקרונות הכלליים ובאותן הדרכים החלים לגבי נפגע לפי פרק ג'; התקנות וההוראות בדבר שיקום מקצועי מכוח פרק ג' יחולו לגבי מבוטח כאמור בסעיף 127מ, בשינויים המחוייבים, זולת אם קבעו שר העבודה ושר הסעד הוראה אחרת בתקנות.

כללים מבחנים
למתן שיקום
מקצועי

127מב. מי שזכאי לשיקום מקצועי לפי פרק זה ומלאו לו בעת מתן השיקום 65 שנה – בגבר, ו-60 שנה – באשה, רשאי להשלים את השיקום המקצועי גם מעבר לגיל האמור.

שיקום מקצועי
למי שהגיע
לגיל זקנה

127מג. המוסד רשאי, בתנאים ובסכומים שיקבעו שר העבודה ושר הסעד בתקנות לאחר התייעצות עם שר האוצר, לתת הלוואות למבוטחים כאמור בסעיף 127מ הזכאים לשיקום מקצועי, לשם יזום ופיתוח של מקומות עבודה או לשם ביצוע שינויים מתאימים במקום עבודה שיאפשרו קליטתם בעבודה או לכל מטרה אחרת שנועדה לשיקומם המקצועי.

מתן הלוואות
לזכאים

127מד. שר העבודה ושר הסעד ממונים על השיקום המקצועי של נכים. 127מה. שר העבודה ושר הסעד יקבעו בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת, את הגופים שבאמצעותם יינתן השיקום המקצועי.

ביצוע
גופים למתן
שיקום מקצועי

סימן ה' : שונות

127מו. המוסד ישא בהוצאות אבחון לבחירת מקצוע, לפי כללים שיקבע השר בתקנות.

הוצאות אבחון

127מז. (א) השר יקבע, לאחר התייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, תנאים ושיעורי סכומים בדבר –

קביעת תנאים
למתן שירותים
לתלויים

- (1) מתן הכשרה מקצועית, דמי מחיה והוצאות אבחון לבן-זוגו של נכה שאינו ניתן לשיקום מקצועי, ובלבד שכן הזוג טרם הגיע לגיל 65 – בגבר, ו-60 – באשה;
- (2) תשלום דמי מחיה בעד ילדו הנכה של מבוטח או של מי שהיה מבוטח נפטר כתושב ישראל, אם עיקר זמנו של הילד מוקדש ללימודים או להכשרה מקצועית;
- (3) עזרה הדרושה ללימודיו של ילד כאמור בפסקה (2) שעקב נכותו דרושה לו עזרה מיוחדת ללימודיו או שאין

ביכלתו לבקר עקב נכותו בבית ספר רגיל אך מסוגל הוא ללמוד.

(ב) אלמנה בת קצבה שאינה מבוטחת לפי פרק זה וטרם הגיעה לגיל 60, דינה, לענין הכשרה מקצועית, דמי-מחיה, הוצאות אכחון ושירותים מיוחדים, כדין עקרת בית לפי פרק זה.

127מז. השר רשאי, לאחר התייעצות עם שר האוצר, לקבוע את התנאים והשיעורים להשתתפות המוסד בהוצאות המבוטח

(1) לסידורים מיוחדים לילד כאמור בסעיף 127מז (א) (2), ההכרחיים לקיום אורח חיים רגיל כשאינן ביכולתו של המבוטח לספק לילדו סידורים אלה;

(2) לסידורים חד-פעמיים הנובעים מנכותו של ילד נכה כאמור.

127מט. לענין סעיפים 127מז ו-127מח, "ילד נכה" — ילד שהיה לנכה בהיותו בין בישראל ובין בחוץ-לארץ, הכל לפי מבחנים ותנאים שקבע השר בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.

127נ. השר רשאי, בהתייעצות עם שר הבריאות, לקבוע בתקנות הוראות בדבר חובתו של כל אדם, לרבות רופא, למסור למוסד, לענין פרק זה, כל מידע המצוי ברשותו הנוגע לנכותו של אדם.

127נא. מבוטח שדרגת נכותו היתה פחותה מ-75% לפני כ"ג באדר ב' תש"ל (1 באפריל 1970), ולאחר תאריך זה הגיע לדרגת נכות של 75% לפחות כתוצאה מהחמרה במצב נכותו או מהתווספות עליות נוספות של נכות שנוצרו לאחר התאריך האמור, אך כושר ההשתכרות שלו כתוצאה מכך לא הופחת ב-50% או יותר לעומת כושר השתכרותו שלפני התאריך האמור — דינו כדין נכה קודם; השר רשאי לקבוע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת כללים ומבחנים לענין הוראות סעיף זה.

127נב. סמכויות המוסד לפי סעיף 87 יהיו לו גם לענין גמלה לפי פרק זה.

תיקון סעיף 145

17. בסעיף 145 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), במקום "לפי חוק זה" יבוא "לפי פרקים ב' או ג'";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) הזכאי עקב מאורע אחד לגמלה לפי פרק ו' 2 ולתגמול או לקצבה לפי אחד החוקים המפורטים להלן, הברירה בידו לבחור באחד מהם:

(1) חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]³;

(2) חוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו—1955⁴;

³ סיח תשי"ט, עמ' 276.

⁴ סיח תשט"ו, עמ' 74.

- (3) חוק שירות בתי הסוהר (נכים וגספים), תש"ך-1960;
 (4) חוק הגימלאות לנפגעי ספור, תשי"ז-1956;
 (5) חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954;
 (6) חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957;
 (7) חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970.

(ד) השר, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לקבוע בצו מל חוק אחר כחוק שקיימת לגבי הברירה לענין סעיף קטן (ג).

(ה) הבחירה לפי סעיף קטן (ג) תיעשה עד תום ששה חדשים מהיום שבו נקבעה לראשונה דרגת נכותו היציבה של הנכה לפי פרק 21.

18. בסעיף 156 לחוק העיקרי, הגדרת "מבוטח ביטוח נכות" - בטלה. תיקון סעיף 156
19. בסעיף 157 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), במקום "ביטוח נכות" יבוא "לפי פרק 21". תיקון סעיף 157
20. בסעיף 159 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "שמעביד רשאי לנכות" יבוא "שמעביד ינכה". תיקון סעיף 159
21. בסעיף 161 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "האחוזים מהכנסתם שלפיהם משתלמים דמי-ביטוח אבטלה" יבוא "הניכוי כאמור בפרט 8 ללוח י". תיקון סעיף 161
22. בסעיף 167 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), במקום "(3)" יבוא "3". תיקון סעיף 167
23. בסעיף 169 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) -
 (1) אחרי "קצבת נכות" יבוא "לפי פרק ג' או לפי פרק 21";
 (2) אחרי "לפי סעיף 67" או לפי סעיף 127 ל"ד". תיקון סעיף 169
24. בסעיף 198 לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום "15 או 22" יבוא "15, 22 או 127 כג'". תיקון סעיף 198א
25. בסעיף 198 לחוק העיקרי, אחרי "שהמוסד" יבוא "ימציא לו הערכה של שיעורי ההפרשה; המוסד". תיקון סעיף 198ב
26. בסעיף 215 לחוק העיקרי -
 (1) סעיף קטן (ב) - בטל;
 (2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
 "(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לא יועבר סעיף זכות מתשכון ענף ביטוח נכות לחשבון ענף ביטוח אחר."

5 ס"ח תש"ך, עמ' 37.
 6 ס"ח תשי"ז, עמ' 22.
 7 ס"ח תשי"ד, עמ' 76.
 8 ס"ח תשי"ז, עמ' 103.
 9 ס"ח תש"ל, עמ' 126.

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) אוצר המדינה ישפה את המוסד, על פי דרישתו, בשיעור של 75% מכל הוצאה שהוציא למתן גמלאות לנכים קודמים לפי סרק 27.2";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיפים קטנים (א) ו-(א1)" ובמקום "סעיף קטן (א)" יבוא, פעמיים, "סעיפים קטנים (א) ו-(א1)".

28. בלוח ד' לחוק העיקרי, בפרט 4(3), במקום "19.0%" יבוא "19.5%".

תיקון לח ד'

29. (א) תחילתו של חוק זה לגבי נכים חדשים ביום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974); לגבי נכים קודמים יוחל בהפעלתו בהדרגה מכ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975) עד א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976), לפי תנאים שהשר קבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.

(ב) תחילתם של סעיפים 2, 3, 4 ו-28 ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

(ג) תחילתם של סעיפים 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 ו-25 ביום י"ח בניסן תשל"ג (20 באפריל 1973).

(ד) תחילתו של סעיף 20 ביום ז' בטבת תשל"ד (1 בינואר 1974).

30. בסעיף 102 לחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973 -

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לענין פרקים ב' ו-ג' לחוק העיקרי ייחשב כאלמן גם מי שהתאלמן לפני יום י"ח בניסן תשל"ג (20 באפריל 1973) (להלן - התאריך הקובע), ובלבד שבעת ההתאלמות ובתאריך הקובע הוא אלמן כהגדרתו בסעיף 5 לחוק העיקרי, כפי שתוקן בסעיף 3 לחוק זה.";

(2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) מי שנתמלאו בו התנאים שבסעיף 26(א) לחוק העיקרי, יהיה זכאי לקצבת זקנה ולקצבת שאירים לפי האמור בסעיף זה אף אם השתמש בזכות הבחירה לפי סעיף 143(ב)(1) לפני י"ח בניסן תשל"ג (20 באפריל 1973)."

תיקון חוק הביטוח
הלאומי (תיקון
מס' 10)

31. מבוטח שנעשה לנכה בתקופה שבין כ"ד באדר ב' תשל"ל (1 באפריל 1970) לבין ה' בניסן תשל"א (31 במרס 1971) פטור מתקופת-אכשרה לפי סעיף 127כג לחוק העיקרי.

הוראת מעבר

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה